

РЕШЕНИЕ

№ 2441

гр. София, 13.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **615** по описа за **2021** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано по касационната жалба на [фирма], чрез управителя Г. К. срещу решение от 03.12.2020 г., постановено по НАХД № 73/2020 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление №408022-0125822/13.02.2019 г., издадено от началник на сектор „Оперативни дейности“ в Централно управление на Националната агенция за приходите. Обосновават се съображения за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т.1 от НПК. Излагат се доводи за неправилност на мотивите на съда за липса на по-благоприятен закон по смисъла на чл.3, ал. 2 ЗАНН. Твърди се, че съгласно новата редакция на нормата на чл. 39, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин /Наредбата/, лицата по чл. 3, използващи ФУ и ИАСУТД, нямат задължение да отпечатват дневен финансов отчет. Развиват се доводи за неправилност на извода, че след като не е отпаднало изискването за наличие на дневен финансов отчет, то новата разпоредба не се явява

по-благоприятна за дружеството. Претендира се отмяна на обжалваното решение и постановяването на ново по съществото на правния спор, с което да се отмени наказателното постановление.

Ответникът – Централно управление на Национална агенция за приходите, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление №408022-0125822/13.02.2019г., издадено от началника на сектор „Оперативни дейности“ при ЦУ на НАП, с което е ангажирана административно наказателната отговорност на касатора на основание чл. 185, ал. 2, във връзка с чл. 185, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за извършено нарушение по чл. 39, ал. 1 от Наредба №Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ /Наредбата/.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил, че на 18.08.2018 г., в 13:10 ч., е извършена проверка на търговски обект, по смисъла на §.1 т.41 от ПР на ЗДДС - фитнес, находящ се в [населено място], Зимен дворец, [улица], стопанисван от [фирма], ЕИК[ЕИК]. При проверката е установено, че дружеството не е изпълнило задължението си да отпечата пълен дневен финансов отчет с нулиране и запис, във фискалната памет на регистрираното в обекта фискално устройство модел „Datecs-DP-150 KL“, с ИН на ФУ: DT469015 с ИН на ФП:02469015, за всеки ден, за който има регистрирани продажби, а именно: 10.06.2018г., който ден е работен, видно от контролната лента на електронен носител /КЛЕН/. От разпечатката на КЛЕН е установено, че за периода 10.06.2018г.-11.06.2018г. от ФУ на дата 10.06.2018г са регистрирани продажби на предлаганите стоки на обща стойност 140,80 лв.

За така констатираното нарушение е съставен АУАН №0125822/18.08.2018г., подписан от управителя на дружеството, без възражения. Деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 39, ал. 1 от Наредба №Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ. Въз основа на този АУАН е издадено наказателното постановление, предмет на производството пред Софийския районен съд, с което на основание чл. 185, ал. 2 във

връзка с ал. 1 от ЗДДС на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното дружество е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административно наказателна отговорност.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Наведените в касационната жалба доводи за неправилност на решението на районния съд, поради неправилно приложение на материалния закон, са неоснователни. Съдът е обсъдил всички събрани по делото доказателства и е изложил мотиви, които кореспондират на установената по делото фактическа обстановка. Всички наведени с жалбата и с изявления по делото възражения на жалбоподателя са обсъдени от съда и той е изложил мотиви защо ги счита за неоснователни. Тези мотиви се възприемат изцяло от касационния съд.

Съгласно чл. 220 от АПК касационния съд преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение.

Касаторът [фирма] е санкциониран на основание чл. 185, ал. 2 във връзка с ал. 1 от ЗДДС. Нормата е бланкетна - предвижда административно наказание за нарушаване на реда за отчитане на фискалното устройство, без да посочва този ред, препращайки към правила и норми, регламентирани в други нормативни актове, които конкретизират дължимото поведение. За да се ангажира отговорността на търговеца за посоченото нарушение, е необходимо да се установи, че същият не е изпълнил задълженията, предписани от тези правила. В конкретния случай съставът на административното нарушение е попълнен с правилото на чл. 39, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г., което в приложимата редакция предвижда задължение за отпечатване на пълен дневен финансов отчет с нулиране и запис във фискалната памет за всеки ден, през който във фискалното устройство са регистрирани продажби. Това задължение не е изпълнено от касационния жалбоподател за посочената в наказателното постановление дата.

Съгласно чл. 39, ал. 1 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006 г. към датата на извършване на проверката /18.08.2018 г./, съответно към датата на извършване на нарушението /10.06.2018 г./, лицето по чл. 3 от наредбата отпечатва пълен дневен финансов отчет с нулиране и запис във фискалната памет за всеки ден, през който в устройството са регистрирани продажби. При продажби на стоки и услуги от автомати на самообслужване, лицето по чл. 3 няма задължение да отпечатва дневен финансов отчет, той се генерира автоматично и се записва във фискалната памет и в КЛЕН за всеки ден /за всеки 24 часа/. Лице по чл. 3, използващо ИАСУТД, няма задължение за отпечатване на дневен финансов отчет. Съгласно ал. 2 на текста, данните от дневния финансов отчет с нулиране се записват в данъчния терминал /ДТ/. Съгласно ал. 5 лицето по чл. 3 съхранява отчетите по ал. 1 в хронологичен ред в пронумерована и прошнурована книга за дневните финансови отчети за календарната година, водена в единствен екземпляр за всяко ФУ и съдържаща страници за всеки календарен ден.

Според чл. 3, ал. 1 от ЗАНН за всяко административно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му, като според ал. 2, ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя.

Разпоредбата на чл. 39, ал. 1 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006 г. е изменена във времето след установяване на нарушението, като действащото към момента правило е в сила от 02.07.2019 г. и гласи: всяко фискално устройство, включително вградено в автомат на самообслужване, както и ИАСУТД генерират автоматично пълен дневен финансов отчет с нулиране и запис във фискалната памет и в КЛЕН в 23: 59: 59 часа за всеки календарен ден /от 0: 00 до 24: 00 часа/, през който в устройството са регистрирани продажби/сторно или служебно въведени операции, в следните случаи: 1. когато не е генериран или отпечатан дневен финансов отчет за деня преди 23: 59: 59 часа; или 2. когато е генериран или отпечатан дневен финансов отчет за деня преди 23: 59: 59 часа и след генерирането му/отпечатването му в устройството са регистрирани продажби/сторно или служебно въведени операции.

Съгласно § 21, ал. 1 от Преходните и заключителни разпоредби на Наредба №Н-18 от 13.12.2006 г. /обнародвани в Д. В., бр. 52 от 2019 г., в сила от 2.07.2019 г., изм. и доп. с бр. 9 от 2020 г., в сила от 31.01.2020 г., изм., бр. 68 от 2020 г., в сила от 31.07.2020 г./ в срок до 30 октомври 2019 г. производителите/вносителите на ФУ представят за функционално изпитване ФУ с коригирана версия на фърмуера, осигуряваща изпълнение на изискването за генериране на дневен финансов отчет с нулиране и запис във фискалната памет и в КЛЕН за всеки ден /за всеки 24 часа, през който в устройството са регистрирани продажби/сторно или служебно въведени операции, в случай че през последните 24 часа такъв отчет не е отпечатан от лицето по чл. 3. Съгласно ал. 2 до привеждане на въведените в експлоатация ФУ в съответствие с изискванията на чл. 39, ал. 1, но не по-късно от 30 септември 2020 г., лицето по чл. 3 е длъжно да отпечатва дневен финансов отчет с нулиране и запис във фискалната памет и в КЛЕН за всеки ден /за всеки 24 часа/, през които в устройството са регистрирани продажби/сторно или служебно въведени операции. В тези случаи лицата по чл. 52, ал. 3 са длъжни да обновят версията на фърмуера на въведените в експлоатация ФУ при вписана в регистъра по чл. 10, ал. 9 нова версия в срока по изречение първо. Законодателят на няколко пъти удължава крайният срок за привеждане на ФУ в съответствие с новите изисквания на чл. 39, ал. 1 от наредбата, съответно отпадането на задължението за отпечатване на дневен фискален отчет за част от търговците, като първоначално е определен до 31.03.2020 г., в следствие до 31.07.2020 г., последно удължен, считано от 31.07.2020 г., до 30.09.2020 г. Т. е., едва след 30.09.2020 г. за част от лицата по чл. 3 от наредбата отпада задължението да отпечатва дневен финансов отчет с нулиране и запис във фискалната памет и в КЛЕН за всеки ден, както и да го съхранява по досега действащия ред. Това задължение /за отпечатване на ДФО/ обаче е действащо към датата на нарушението, която се визира от АНО. Предвид неговата безспорна установеност, правилно Софийският районен съд е постановил решение, с което е потвърдил наказателното постановление.

Предвид това, касационна инстанция приема, че обжалваният съдебен акт е постановен при правилно изяснена фактическа обстановка, при спазване на съдопроизводствените правила, а съдебният акт е постановен в съответствие с материалния закон. Решението на Софийския районен съд, като законосъобразно

следва да бъде оставено в сила.

Основателно и своевременно се явява искането на ответника по касация за присъждане на разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение. Същото следва да се определи в размер на 80,00 лева, съобразно нормата на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за плащането на правната помощ и да се възложи в тежест на касатора.

Предвид изложеното и на основание чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН във връзка с чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, XIX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 03.12.2020 г., постановено по НАХД № 73/2020 г. по описа на Софийския районен съд,

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати в полза на Национална агенция за приходите [населено място] разноски в размер на 80,00 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.